

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Jany Kubenové a JUDr. Petra Polácha, v právní věci žalobce: **Ing. M. J.**, zast. JUDr. Tomášem Markem, advokátem se sídlem Havlíčkova 29, Jihlava, proti žalovanému: **Magistrát města Jihlavy**, stavební odbor, se sídlem Masarykovo náměstí 1, Jihlava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 23. 8. 2010, č.j. MMJ/SÚ/3362/210-2,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Po právní moci rozhodnutí bude žalobci prostřednictvím jeho právního zástupce JUDr. Tomáše Marka, advokáta se sídlem v Jihlavě, Havlíčkova 29, vrácen z účtu Krajského soudu v Brně zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000, -Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, tj. Územního souhlasu ze dne 23.8.2010, č.j. MMJ/SÚ/3362/2010-2 pro stavbu: Přemístění zastávek MHD „Na Růžku“.

Předtím než se soud může zabývat meritorně žalobou, je povinen zkoumat mj. i to, zda nebyla žaloba podána předčasně.

Podle ust. § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), se lze ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. musí soud žalobu (návrh) odmítnout, byla-li podána předčasně nebo opožděně.

Podle ust. § 68 písm. a) je žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

Žalovaný vydal dne 23.8.2010 pod č. j. MMJ/SÚ/3362/2010-2 územní souhlas s přemístěním zastávek MHD „Na Růžku“ u křižovatky ulic Sokolovská a Jiřího z Poděbrad v Jihlavě. Soud k tomu uvádí, že územní souhlas, vydaný na základě ust. § 96 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen stavební zákon) je rozhodnutím ve smyslu ust. § 67 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, a proto je odvolání proti němu přípustné (k tomu srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22.1.2009, č.j. 1 As 92/3008-76, publikované pod č. 1814/2009 Sb. NSS). Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce proti územnímu souhlasu brojil u žalovaného (podání žalobce ze dne 18.1.2011, označené jako „Námitky k zahájenému stavebnímu řízení na stavbu pod názvem Přemístění zastávek MHD Na Růžku ul. Sokolovská, Jihlava pod č.j. MMJ/OD/15743/2010-4

a 2474/2011/MMJ-doplnění“ a ze dne 20.1.2011, označené jako „Návrh na zrušení vydaného územního souhlasu na stavbu pod názvem Přemístění zastávek MHD Na Růžku ul. Sokolovská, Jihlava“) a rovněž se s různými podněty opakovaně obracel na nadřízený správní orgán, tj. Krajský úřad kraje Vysočina (např. podání ze dne 21.1.2011, označené jako „Podnět ke zrušení územního souhlasu v mimoodvolacím řízení na stavbu pod názvem Přemístění zastávek MHD Na Růžku ul. Sokolovská, Jihlava pod č.j. MMJ/OD/15743/2010-4 a 2474/2011/MMJ“). Soud k věci dále uvádí, že úkony je nezbytné posuzovat zásadně podle jejich obsahu, nikoliv označení (§ 37 odst. 1 správního řádu), tedy materiálně (k čemu směřují), nikoliv formálně. Ve výše zmíněných podáních žalobce uvádí konkrétní důvody, proč považuje územní souhlas za nezákonný a domáhá se mj. jeho zrušení. Soud se tedy dále zabýval otázkou, zda podání žalobce lze považovat za odvolání, resp. jeho doplnění. Náležitosti odvolání jsou upraveny v ust. § 82 odst. 2 a ust. § 37 odst. 2 správního řádu. Z podání žalobce je zřejmé, proti kterému rozhodnutí směřují a je zde rovněž uvedeno, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení. Je nepochybné, že žalobce napadá výrok o udělení souhlasu s přemístěním zastávek MHD „Na Růžku“ u křižovatky ulic Sokolovská a Jiřího z Poděbrad v Jihlavě. Podání žalobce je proto třeba považovat za odvolání ve smyslu ust. § 81 správního řádu, neboť odvoláním je nejen po materiální stránce, ale navíc splňuje i všechny formální náležitosti vyžadované správním řádem. Z obsahu správního spisu soud nezjistil, že by o odvolání žalobce bylo rozhodnuto nadřízeným správním orgánem, tj. Krajským úřadem Kraje Vysočina. Za rozhodnutí o odvolání nelze považovat sdělení žalovaného ze dne 14.3.2011, č.j. MMJ/SÚ/337/2011-6, kde se žalovaný vyjadřuje k jednotlivým námitkám žalobce, neboť správní orgán I. stupně není funkčně příslušný k vydání rozhodnutí o odvolání, toliko provádí přípravné úkony odvolacího řízení dle ust. § 86 správního řádu. Po jejich provedení vyhotoví své stanovisko a předá spis odvolacímu správnímu orgánu. Sdělení správního orgánu lze považovat za takové stanovisko, které bylo doručeno žalobci. Ačkoliv správní řád takovýto postup výslovně nepředepisuje, nejedná se o nezákonný postup, neboť stanovisko je součástí spisu, do něhož má žalobce právo nahlížet a seznámit se tak i s obsahem stanoviska. V posuzovaném případě však dále absentuje rozhodnutí o odvolání, které by bylo vydáno místně, věcně i funkčně příslušným správním orgánem.

Základní podmínkou řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je pak existence samotného pravomocného správního rozhodnutí, které je žalobou napadáno. Před podáním žaloby je pak třeba v souladu s ust. § 68 písm. a) s. ř. s. a contrario vyčerpat veškeré řádné opravné prostředky ve správním řízení, jinak je žaloba nepřipustná. Takovou žalobu pak je třeba v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnout. Obdobně na věc nahlíží i konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu, podle níž je žaloba, která směřuje proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a je podána v době, kdy odvolací orgán doposud nerozhodl, předčasná a soud ji musí odmítnout právě z důvodu nesplnění podmínky vyčerpání opravných prostředků v řízení před správním orgánem (viz blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2006, č. j. 1 Aps 4/2005 - 79, přístupný na www.nssoud.cz). Předčasně podaná žaloba nemůže být soudem projednána již proto, že by takový postup odporoval zásadě subsidiarity soudního přezkumu správních rozhodnutí a zákonem stanovenému pořadí opravných prostředků, které může účastník řízení proti správnímu rozhodnutí uplatnit. Proto odmítnutí předčasné žaloby nemůže být považováno za nepřipustný formalismus (k tomu viz blíže např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2004, č. j. 2 Afs 148/2004 - 51, přístupný na www.nssoud.cz). Pro posouzení věci je tedy rozhodné, že dosud nebylo příslušným správním orgánem rozhodnuto o odvolání žalobce. Žalobou by pak bylo možno brojit až proti rozhodnutí o opravném prostředku. Má-li žalobce za to, že o jeho odvolání nebylo rozhodnuto v zákonných lhůtách, pak se může bránit žalobou na ochranu proti nečinnosti dle ust. § 79 a násl. s.ř.s.

S ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s.ř.s. dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba byla podána předčasně, neboť nebyl dodržen zákonem stanovený předpoklad pro její podání, a proto ji zdejší soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. jako předčasnou odmítl.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

O vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobci bylo rozhodnuto postupem ve smyslu ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle jehož druhé věty platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu zaplacený poplatek.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24.9.2012

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu